

Sygn. akt IV P 2/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Człuchowie IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Marek Osowicki
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Górską

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2017 r. w Człuchowie

sprawy z powództwa P. J.

przeciwko (...) Spółdzielni (...) w C.

o odszkodowanie

1. oddała powództwo.
2. zasądza od powoda P. J. na rzecz pozwanej (...) Spółdzielni (...) w C. kwotę 180 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt IV P 2/17

UZASADNIENIE

Powód P. J. wniósł przeciwko pozwanej (...) Spółdzielni (...) w C. o odszkodowanie w wysokości 6.000 zł z tytułu nie dotrzymania umowy i nie zatrudnianie powoda przez okres co najmniej sześciu miesięcy. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pracował w (...) Spółdzielni (...) od 1.06.2016 r. do 31.10.2016 r., na podstawie umowy o pracę na okres próbny trzech miesięcy i na podstawie umowy o pracę na czas określony dwóch miesięcy i że prezes pozwanej spółdzielni obiecał mu że będzie pracował co najmniej sześć miesięcy. Zdaniem powoda nie przedłużono z nim umowy o pracę ponieważ był roszczeniowy, dbał aby firma rozliczała się uczciwie i by otrzymywał wszystko co się mu należy. Z uwagi na nie przedłużenie umowy o pracę i wcześniejsze rozwiązanie umowy z poprzednim pracodawcą na mocy porozumienia stron nie otrzymał zasiłku dla bezrobotnych.

Pełnomocnik pozwanej (...) Spółdzielni (...) w C. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanej spółdzielni podniósł, iż powód dobrowolnie podpisał dwie umowy o pracę, pierwszą na trzymiesięczny okres próbny i drugą na czas określony dwóch miesięcy. To powód dobrowolnie zgłosił się do pracy w pozwanej spółdzielni gdyż u dotychczasowego pracodawcy powoda PW (...) sp. z o.o. miało brakować pracy.

Sąd ustalił co następuje:

Powód P. J. pracował w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w B. na stanowisku pracownika ochrony w spółce (...) w C. do 31.05.2016 r. W związku z przejściem usług ochrony i sprzątnięcia w firmie (...) przez pozwaną spółdzielnię na okres do końca grudnia 2016 r., między innymi powód miał pracować w (...) w innych miejscowościach co wiązało się z

dojazdami. Powód złożył wypowiedzenie spółce (...) i przyjął propozycję pracy w pozwanej spółdzielni jako pracownik ochrony. Powód w końcu grudnia 2016 r. na powrót zaczął pracować w firmie (...).

(bezsporne).

Powód P. J. zawarł z pozwaną spółdzielnią dwie umowy o pracę, pierwszą na trzymiesięczny okres próbny od 1.06.2016 r. do 31.08.2016 r. i drugą na czas określony dwóch miesięcy od 1.09.2016 r. do 31.10.2016 r. na pełen etat jako stróż obiektu.

(dowód: umowy o pracę k.20-22).

Prezes pozwanej spółdzielni nie obiecywał powodowi zawarcia umowy o pracę do 31.12.2016 r.

(dowód: zeznania świadków k.41-42 E.N. od 00:08:02 do 00:09:06, T. W. od 00:23:05 do 00:23:26, P. M. od 00:26:13 do 00:28:36, J. J. k.56 od 00:04:06 do 00:06:06).

W pierwszej połowie maja 2016 r. prezes pozwanej spółdzielni na spotkaniu z C. M. (1), J. K. i powodem na terenie firmy (...), mówił że będą pracowali minimum do końca roku.

(dowód: zeznania świadków k.51-52 C. M. od 00:04:40 do 00:08:28, J.K. od 00:21:27 do 00:24:33).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Obowiązujące przepisy kodeksu pracy nie regulują roszczeń związanych z nie zawarciem umowy o pracę.

Przepis art. 300 kodeksu pracy stanowi, iż w sprawach nie unormowanych przepisami prawa pracy do stosunku pracy stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu cywilnego, jeżeli nie są one sprzeczne z zasadami prawa pracy.

Przepis art. 353¹ k.c. daje uczestnikom obrotu cywilnego swobodę kształtowania treści umowy.

Sąd Najwyższy stwierdził, że zawieranie umów przedwstępnych o pracę nie jest sprzeczne z zasadami prawa pracy (vide: postanowienie SN z 13 maja 1977 r., I PZ 23/77, (...)).

Podstawę prawną do zawarcia przedwstępnej umowy o pracę stanowi art. 389 k.c., który z mocy art. 300 k.p. ma odpowiednie zastosowanie do stosunków pracy. Zgodnie z tym umowa przedwstępna powinna określać istotne postanowienia umowy przyrzeczonej, do której zawarcia strony się zobowiązują (rodzaj pracy, termin jej rozpoczęcia, wynagrodzenie odpowiadające rodzajowi pracy, wymiar czasu pracy). Może zostać zawarta w dowolnej formie, choć ze względów dowodowych dla obu stron lepiej, aby miała formę pisemną.

Umowa przedwstępna (wskazana w art. 389 k.c.) polega na tym, że strony zobowiązują się do zawarcia w przyszłości tzw. umowy przyrzeczonej (czyli np. umowy o pracę), uzgadniając już w umowie przedwstępnej istotne postanowienia umowy przyrzeczonej. Zawarcie takiej umowy wymaga by przyszły pracownik z przyszłym pracodawcą zobowiązali się w umowie przedwstępnej do zawarcia, we wskazanym terminie, umowy o pracę o określonej przez strony treści.

Każda umowa (także umowa o pracę) zostaje zawarta w chwili złożenia przez strony zgodnych oświadczeń woli. Oświadczenia te, obejmujące istotne elementy danej umowy, mogą być złożone równocześnie (np. w toku negocjacji) albo kolejno jako oferta i później jej przyjęcie. Oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy jest ofertą, jeżeli to oświadczenie określa istotne postanowienia umowy (art. 66 k.c.).

Do istotnych elementów umowy o pracę należą: rodzaj pracy, miejsce wykonywania pracy, wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy, ze wskazaniem składników wynagrodzenia, wymiar czasu pracy, termin rozpoczęcia pracy (art. 29 k.p.).

Jak zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z 10 września 1997 r., jeżeli w toku prowadzonych rozmów nie doszło między stronami do stanowczego uzgodnienia istotnych składników umowy o pracę i postanowień umowy przedwstępnej ani przyrzeczenia zatrudnienia powoda w zakładzie pracy, to pracownik nie może dochodzić zawarcia umowy przyrzeczonej (vide: wyrok SN, I PKN 243/97).

Podobnie w przypadku braku zgodnych oświadczeń woli stron co do istotnych elementów przedwstępnej umowy o pracę lub jej przyrzeczenia niedoszłemu pracownikowi nie przysługuje odszkodowanie.

W niniejszej sprawie zasadniczą kwestią niezbędną do rozstrzygnięcia było ustalenie czy pozwany pracodawca złożył powodowi stanowcze oświadczenie woli w zakresie przyrzeczenia zawarcia umowy o pracę do 31.12.2016 r. lub co do zawarcia przedwstępnej umowy o pracę i czy powód poniósł szkodę materialną jeżeli tak to jak była jej wysokość oraz czy pozostawała ona w normalnym, adekwatnym związku przyczynowym z działaniami lub zaniechaniami pozwanego.

W trakcie postępowania z zeznań świadków zawnioskowanych przez powoda C. M. (1) i J. K. wynika jedynie, iż w pierwszej połowie maja 2016 r. prezes pozwanej spółdzielni na spotkaniu z powyższymi świadkami i powodem na terenie firmy (...), że będą pracowali minimum do końca roku.

Jednak z wniosków dowodowych przedstawionych przez powoda nie wynika, by prezes pozwanej spółdzielni oraz powód w pierwszej połowie maja 2016 r. złożyli stanowcze i zgodne oświadczenia woli co do zawarcia przedwstępnej umowy o pracę zawierającej jej przedmiotowo istotne elementy (essentialia negotii) takie jak rodzaj pracy, miejsce wykonywania pracy, wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy, ze wskazaniem składników wynagrodzenia, wymiar czasu pracy, termin rozpoczęcia pracy oraz terminem końcowym np. do 31.12.2016 r.

Przeciwnie w sprawie bezsporne jest, iż powód podpisał z pozwaną spółdzielnią dwie umowy o pracę pierwszą na trzymiesięczny okres próbny od 1.06.2016 r. do 31.08.2016 r. i drugą na czas określony dwóch miesięcy od 1.09.2016 r. do 31.10.2016 r. Zatem powód świadomie zgodził się na zawarcie dwóch umów terminowych i na czas ich trwania, i nie kwestionował terminu ich trwania.

Ponadto świadkowie strony pozwanej E. N., T. W., P. M. i J. J. potwierdzili zeznania prezesa pozwanej spółdzielni (...). Pestki, iż nie obiecywał powodowi umowy o pracę do końca 2016 r.

Ponadto jak wynika ze stanowiska judykatury w przypadku odmowy przez pracodawcę zawarcia przyrzeczonej umowy o pracę niezatrudnionemu pracownikowi przysługuje roszczenie o naprawienie szkody, jaką poniósł przez to, że liczył na zawarcie tej umowy (art. 390 par. 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p). Pracownik może żądać naprawienia szkody polegającej na utracie wynagrodzenia uzyskiwanego w stosunku pracy, który został przez niego rozwiązany, dlatego, że liczył na zawarcie tej umowy, a nie szkody polegającej na utracie wynagrodzenia, które miał otrzymywać według ustaleń umowy przyrzeczonej.

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej dłużnika, jest niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, którego skutkiem jest powstanie szkody w majątku lub interesach dłużnika, konieczne jest wykazanie pomiędzy nimi adekwatnego związku przyczynowego - art. 361 § 1 k.c.

Związek przyczynowy według kodeksu cywilnego istnieje jedynie wówczas, gdy w łańcuchu kolejnych przyczyn i skutków mamy do czynienia tylko z takimi przyczynami, które normalnie wywołują dane skutki. Jeżeli natomiast skutek jest następstwem przyczyny nietypowej - a sami musimy dokonać tej oceny - to wówczas w świetle kodeksu cywilnego nie istnieje związek przyczynowy między tym zdarzeniem a skutkiem.

W niniejszej sprawie na powodzie spoczywał obowiązek wykazania w toku procesu, iż strony złożyły zgodne oświadczenia woli co do zawarcia przedwstępnej umowy o pracę na czas określony od 1.06.2016 r. do 31.12.2016 r. i że z uwagi na niezawarcie takiej umowy powód poniósł konkretną wyliczoną szkodę majątkową.

Z zeznań świadków i stron postępowania nie wynikało, aby strony zawarły ustną umowę noszącą cechy umowy przedwstępnej w rozumieniu art. 389 k.c. Zdaniem sądu ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na powodzie (art. 6 k.c.), a zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym zeznania świadków, nie pozwala na przypisanie stronom przy zawieraniu umowy intencji innej, niż zawartej w pisemnych umowach o pracę na okres próbny i na czas określony.

Podkreślić należy w szczególności, że powód, zgodnie z ogólną zasadą dotyczącą ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c. i 232 k.p.c., nie wykazał nie tylko zasadności dochodzonego żądania, ale również przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej a przede wszystkim wysokości szkody w dochodzonej kwocie 6.000 złotych.

Mając na uwadze powyższe argumenty sąd oddalił powództwo o odszkodowanie.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i § 9 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), zasadzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 180 zł tytułem kosztów procesu.